

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
“NICOLAE MILESCU SPĂȚARUL”
VASLUI

ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU

micro-monografie
realizată de Lîliana Moșă

Vaslui, 2007

Culegere computerizată: Liliana Moga
Tehnoredactare: Luminița Șerban
Coperta: Ionuț Tudor

Editat și tipărit la Biblioteca Județeană
“Nicolae Milescu Spătarul” Vaslui

BALADĂ PENTRU ACTOR

de EMILIAN BELCIN

Cineva aruncă suliți albe pe cer
Sau parcă rupe fâșii de lumină
Ghilotinați ăst fluturi vă mai cer
În ascunzișul liniștii depline.

Înfigeți-l în vârf de reflector
Căci vrea să spargă sufletului gheața
De veacuri vine-ntr-un ciudat décor
Să inventeze Moartea sau Viața.

Cum stă în lumină parcă e nucleul
Tăcerii ca esență sau mijloc
Azi împărat iar mâine derbedeul
Intersectându-se-n ciudatul lumii joc.

E noapte? Sau un om care suspină?
Întins e firul razei și cedat
Tăiați cortina chiar la rădăcină
Să cadă peste fluturul ciudat.

Ștefan Ciobotărașu – Ciungul – tot, despre oameni și timpuri

ARGUMENT

“Talent înseamnă înainte de toate, sinceritate. Să ai acea facultate înăscută de a putea fi sincer, atât de sincer încât să te prindă tot ceea ce faci – fiindcă nu toți avem acest har, sărmanii de noi. Apoi, ca parte intrinsecă din sinceritate, trebuie să vină neaparat și modestia și numai după aceea meșteșugul și bineînțeles... controversele despre talent.”

Ștefan Ciobotărașu

Se naște firesc și revine obsesiv întrebarea “De ce ?” sau în cazul de față “De ce Ștefan Ciobotărașu?”. Poate că nu ar trebui să rostim această întrebare, dar dacă ea apare, trebuie să aflăm și răspunsul sau “de ce” nu, răspunsurile.

Iată, deci, DE CE ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU?

În primul rând pentru că este un om al acestor meleaguri, născut la Lipovăț, în anul 1910, martie, 25.

...pentru că, a fost elev al Liceului “M. Kogălniceanu” (1924-1925)

...pentru că, noi toți, locuitori ai Vasluiului și nu numai, avem sacra datorie de a ne aminti de valorile culturale ale neamului românesc, de a le scoate din negura uitării spre aducere aminte generațiilor ce vor veni.

...Ștefan Ciobotărașu nu a fost un simplu trecător prin viață. A lăsat în urma sa memorabile interpretări actoricești atât pe scenele teatrelor din România sau la microfonul Teatrului Național Radiofonic cât și în filmele anilor 1954-1970.

... alături de prezența sa scenică descoperim alte personalități ale lumii teatrului și filmului românesc, adevărați monștri sacri: Calboreanu, Gr. Vasiliu Birlic, Colea Răutu, Toma Caragiu, Jules Cazaban, Octavian Cotescu, Olga Tudorache și mulți, mulți alții.

... face parte din ilustra categorie a actorilor vasluieni: Aglae Pruteanu, Constantin Tănase, Anny Braeski, Eliza Petrăchescu, Constantin Calmuschi.

... primește premiul de interpretare masculină la prima ediție (1964) a Festivalului Național al filmului de la Mamaia, pentru rolul Octavian Sabin din filmul *Străinul*.

... amintirile sale sunt legate de Mihail Sadoveanu, George Topârceanu, Otilia Cazimir, Ionel Teodoreanu.

De ce Ștefan Ciobotărașu?

...pentru că, debutează în revista liceului din Vaslui, intitulată “Năzuința” și în foaia locală “Vasluiul” cu pseudonimul Ciciricea - numele unui clovn popular și scoate , cu un alt vasluian, Valer Mitru, câteva numere dintr-o revistă minusculă “Uzina de umor”, iar la Iași (cu Costel Ioanid) revista “Humorul literar”.

...pentru că, Ciciricea a publicat poezii, sonete și amintiri în revistele “Însemnări ieșene”, “Gândul nostru”, “Luceafărul”, “Teatrul”.

...pentru că, aducem astfel un omagiu actorului, omului Ștefan Ciobotărașu, celui ce în plină glorie s-a dus să moară puțin.

...pentru că... enumerarea poate continua la infinit...

“Om dintr-o bucată ca Esop”, cum îi place să spună, artistul poporului Ștefan Ciobotărașu este desăvârșit interpret al eroilor contemporani. El are un umor robust de factură populară (amintindu-l fericit pe Moș Creangă) și o simplitate care-l apropie de sufletul “omului din stal” dornic să se regăsească în oglinda miraculoasă a filmului, în tiparele eterne ale scenei.

(Gheorghe Tomozei – În vizită la Ștefan Ciobotărașu, Revista *Cinema* Nr. 3/1964)

Bibliotecar, Mihaela OCHIANU

REPERE BIOGRAFICE

Ștefan Ciobotărașu s-a născut la 21 martie 1910 în comuna Lipovăț, județul Vaslui, într-o familie de țărani săraci. Părinții, Vasile și Ana Ciobotărașu, mai aveau o fiică, Maria. Neavând pământ decât în jurul casei și o bucată de 40 de prăjini la Chițoc, tatăl s-a angajat frânar la calea ferată și era deseori mutat în stațiile de pe traseul Iași-Bârlad, la Câmpina, Mărășești. A făcut școala primară la Lipovăț, unde “a legat prietenii trainice și a devenit om al pământului, cutreierând fără opreliște câmpul, pădurile, legându-se de aceste locuri atât de frumoase prin sălbăticia lor.”

În satul înconjurat ca o cetățuie de culmi: de dealurile Humăriei, Gheareșului, Timofteiului și Coranga, care parcă îl păzesc cu strășnicie, a cunoscut vechile obiceiuri ale satului modovenesc, pe care le va evoca mai târziu în amintirile sale: “Mi-aduc aminte că-n pruncia mea, luna asta, decembrie, era un fel de lună a miracolelor... Uite-așa, cam pe-acum, începeau copiii să pocnească din harapnic, să-și facă buhaie și altele și să învețe plugușorul. Flăcăii se adunau la 'repetiții', sub mâna unui staroste, care era și 'camarașul' (casierul) trupei și care-și adjuceca și ... rolul cel mai gras...”

După terminarea claselor primare, părăsește satul natal, dar revine cu drag ori de câte ori are ocazia, în special pentru a arăta copiilor și nepoților săi unde și-a petrecut copilăria.

Pe la 11 ani vine pentru prima dată la București, coborând în Gara de Nord dintr-un tren de marfă, din cabina de frânar a tatălui său. Fusese trimis de părinți să învețe meserie, ca ucenic, la proprietarul unui atelier de cizmărie din Calea Victoriei nr. 36, Gh. Ene-Filipescu. Acesta stătuse la Lipovăț în casa familiei Ciobotărașu pe timpul războiului și fusese impresionat de sărăcia locului, dar și de vioiciunea băiatului, pe care se hotărăște să-l ia sub aripa sa. A lucrat ca ucenic trei ani, făcând tot felul de comisioane și ajutând la curățenia prăvăliei, nefiind atras de munca

de cizmar, pe care o considera înrobitoare. În schimb, a fost atras de teatru după cum mărturisește chiar artistul: “Am ucenicit trei ani la Ene Filipescu, cizmărie n-am învățat, că în trei ani abia apuci să tragi cu mătura și să cunoști adresele clienților, dar aici am prins gustul de otravă dulce a teatrului. La domnul Ene al meu își făcea încălțări tot cuconetul Bucureștiului, toate actrițele de soi, și așa, tot ducând sub braț pantofiorii Mărioarei Zimniceanu ori ai Mariettei Anca, ori ai lui Valentineanu, mă întorceam cu bilete de favoare în buzunar în loc de bacșiș. Erau tocmai sus, la cucurigu, dar de acolo am văzut – fascinat, vrăjit, fericit - “Înșir-te mărgărite” ori “Puterea întunericului” cu Morțun, ori “Scrisoarea pierdută” cu Iancu Petrescu și Brezeanu...” Timp de un an a lucrat din greu ca ucenic la un atelier de pictat firme, neînvățând mare lucru, dar câștigând experiență amară în perioada celor două războaie mondiale. Evadând și din acel univers mizer și limitat, într-o noapte friguroasă de octombrie a anului 1924, a hotărât să se întoarcă acasă pentru că nu mai putea să îndure viața grea pe care o ducea în Bucureștiul cu atelierul de cizmărie a conului Jorj, cu atelierul de vopsitorie, cu teatrul pe care începuse să-l îndrăgească.

Scrisoarea primită de acasă în care primise vestea mutării părinților săi în Vaslui, pe strada Iarmarocului, nr. 26, a deschis un nou capitol al tinereții sale, *întoarcerea acasă*.

În Vaslui, târgul tinereții sale, a întâlnit personalități de seamă ale vremii: pe Jean Bart, ținând o conferință despre apele altor meridiane, pe Mihai Negru, scriitor român vorbind despre românii din Detroit, pe Mihail Sadoveanu, George Topârceanu, Mihai Codreanu, citind din operele lor, pe George Enescu, cântând din vioară. Teatrul, atrăgându-l ca un magnet, l-a făcut să cunoască mari actori ai vremii care veneau în turneu la teatrul județean. Așa a făcut cunoștință pentru prima oară cu Teatrul Național din Iași. Pe scena teatrului vasluian i-a văzut performând pe mari artiști care s-au născut pe meleagurile vasluiene: C. Calmuschi, Aglae Pruteanu, Any Braeschi, Constantin Tănase.

L-a îndemnul mamei sale, s-a înscris în particular la Liceul “Mihail Kogălniceanu” învățând după manualele surorii sale mai mici și trecând apoi la cursul de zi, după ce a dat examen pentru două clase deodată. Școala a făcut-o cu greu din cauza lipsurilor

înfruntând totul cu un umor nebiruit, făcând haz de necaz, după cum scrie în însemnările sale: “Am simțul umorului în măsura în care am simțul dramaticului. Iar în condiția mea umană, funcția aceasta a umorului, pe care sper că încă nu l-am pierdut, s-ar confunda, de pildă, cu bunul simț. E necesar ca sarea la bucătărie, adică utilizat cu măsură. Dincolo de această zonă devine... trist”.

În liceu a debutat cu însemnări literaro-satirice în revista “Năzuința”, apoi în foaia locală “Vasluiul”, semnate Ciciricea, după numele unui clovn de circ foarte popular în iarmarocul din Vaslui. Împreună cu un prieten, Valer Mitru, a scos câteva numere ale unei reviste de format liliput, intitulată “Uzina cu umor”, care nu a avut succesul scontat.

După terminarea liceului, în 1929, la nouăsprezece ani, a pornit-o iar prin lume încercând să-și câștige existența, de această dată îndreptându-se spre Iași, centru cultural important, visul tuturor celor cu talent scriitoricesc, unde erau “Viața românească”, “Însemnări ieșene”, “Pagini moldave”, “Teatrul”, etc.

La Iași s-a înscris la Conservatorul de muzică și artă dramatică, aici întâlnind o mai veche prietenă din Vaslui, Eliza Petrăchescu, cu care a jucat la Teatrul din Iași, apoi la București. Despre această perioadă, actorul de mai târziu notează în jurnalul său: “Pentru mine, tânărul de atunci, transmutat din periferia satului în cea a orașului, perioada dintre cele două războaie se poate numi perioada ‘ușilor închise’. Instituțiile mari și importante de la care ai fi așteptat, să zicem, patalamaua de muritor de foame, te preveneau de la grilaj: ‘câine rău, nu intra’... Am suferit și eu de tristețea, de teama și de lipsa de ideal a micului burghez, pe vremea când actorul mai era considerat un fel de suveică fără ață. Am avut însă și ‘noroc’, cum li-e drag unor colegi să remarce. De ce? Pentru că nu m-am încrezut în talent, - lucru foarte fragil și înșelător pentru un tânăr - cât m-am încrezut în muncă”.

Încă de la admiterea la Conservator a fost remarcat de poetul Mihai Codreanu, care i-a profesor și l-a ocrotit, dându-i o bursă când a aflat că e și poet. Viața de student a fost destul de grea, neavând nici un ajutor de la părinți și ei ducând-o foarte greu cu traiul: “Grea a mai fost perioada anilor de studenție, căci părinții, îndatorați și ei până peste cap, n-aveau cum să mă ajute. Nici

figurația de la teatru, pe care o prestam fortuit, nici versurile publicate pe la diferite reviste din Iași nu mă întrețineau decât moralmente, căci soiul acesta reverențios de muncă artistică nu avea nici o căutare. În schimb, l-am cunoscut în memorabilele nopți de figurație de la Național pe tânărul ca și mine Neculai Botez, care, înfrângându-mi tacticos jena, m-a cooptat în familia lui, la masa unor oameni foarte săraci și ei, dar calzi la suflet și de neuitat. Vremea studenției noastre a fost o boemie crâncenă și impusă. În visele noastre, lemnele pentru foc și o masă îmbelșugată ocupau un loc central. Și nu întâmplător, colegii m-au poreclit 'statuia mizeriei' – eram doar înalt, vânjos, flămând și rece!”.

Despre tinerețea sa, care a însemnat umilință intimă, mizerie, complexe, Ștefan Ciobotărașu de mai târziu spune: “În tinerețea mea, până și-n teatru junii erau anchilozăți și stângaci, iar actele de bravură nu făceau altceva decât să ascundă aceeași sfială fără leac. Într-un cuvânt tinerețea noastră și-a abrogat cu timiditate drepturile legitime, până când, tot amânându-se și amăgindu-se sine die, s-a atrofiat și a adormit. Această moarte aparentă ascundea, bineînțeles, germeii unui protest.

Drama cea mare nu erau atât lipsurile, cât faptul că lumea aceea ucidea în noi orice puțință de ideal, până la agonizare” (*Contemporanul*, 15 martie, 1966).

În 1932, Ștefan Ciobotărașu devine ostaș la mitraliere, și în această perioadă își dă și bacalaureatul la Bârlad. La îndemnul lui Mihai Codreanu de a-și continua studiile universitare, Ciobotărașu se înscrie la istorie, dar nu dă nici un examen, fiind preocupat de literatură. Scrie la revista “Humorul literar”, la care mai publică George Topârceanu, Otilia Cazimir, Al.O.Teodorescu, Mihai Codreanu și alți scriitori prestigioși, și la alte reviste ieșene ale vremii, poezia deschizându-i porțile teatrului. Ionel Teodoreanu, director al Teatrului Național din Iași, l-a remarcat la o serbare de conservator când recita o poezie de George Lesnea și a scris un articol elogios despre el în presa locală. Actorul scrie cu recunoștință despre Mihai Codreanu, pe care-l consideră părintele său spiritual, și împreună cu Ionel Teodoreanu, primii săi nași la “botezul rampei”. Între Mihai Codreanu și Ștefan Ciobotărașu s-a stabilit o afecțiune dincolo de cuvinte, discipolul admirându-și

profesorul și considerându-l pentru totdeauna tipul ideal al maestrului.

Începând cu anul 1933, Ștefan Ciobotărașu a jucat pe scena ieșeană timp de 14 ani, interpretând aproape 200 de roluri. Începuturile sale actricești, ca și copilăria, îi rămân cele mai dragi momente ale sale, despre care are cele mai duiioase amintiri.

Debutul său ca angajat în teatru s-a produs cu “Macbeth”, despre care actorul scrie: “ E vorba de cele două roluri de ucigași, în care primul era actorul Iancu Profir, iar al doilea eram eu. Și nu mi-e rușine s-o spun: am fost un ucigaș desăvârșit, am ucis... rolul!”. Primul succes adevărat, deși mono-rol, l-a avut cu piesa “Țarina” de Lengyel, cu rolul contelui Alexei Czerny.

Performând în teatru, ca și în poezie, în anii petrecuți la Iași debutează și în căsnicie, pe soția sa, Aurora Donose, cunoscând-o în 1930 la un bal din comuna vasluiană Deleni, unde fusese invitat de un văr de-al ei cu care era prieten. Soția sa își amintește emoționată de prima lor întâlnire: “De cum ne-am văzut, ne-am simțit atrași unul spre celălalt. Parcă ne cunoșteam de când lumea. Deși vorbea puțin, l-am înțeles și din tăceri. De altfel, așa cum a repetat-o întreaga-i viață, marea mea calitate pentru el a fost de a-l înțelege și a-l ...ierta.”. S-au logodit trei ani mai târziu, în 1933, apoi în 1934 s-au căsătorit. În 1940 s-a născut singura lor fiică, Magda.

Deși a urmat refugiul, apoi plecarea, inima actorului Ciobotărașu a rămas la Iași pentru totdeauna, unde venea ori de câte ori avea ocazia ca să-i mai treacă dorul de Moldova și de locurile natale, dorindu-și să se stabilească în târgul colinelor după ieșirea la pensie.

În 1945, Ștefan Ciobotărașu o ia de la capăt cu viața artistică stabilindu-se în Capitală, mai ales că soția și fiica sa se aflau găzduite la o rudă din București. Aici a jucat la mai multe teatre (Alhambra, Comedia, Victoriei, etc.), având roluri de comedie și astfel întregindu-și paleta cu care venise de la Iași.

În 1948 teatrele se restructurează și Ștefan Ciobotărașu este repartizat la Arad, primul teatru de stat din țară, unde a început altă epocă de noi experiențe creatoare atât în teatru cât și în literatură, având un nou repertoriu și conducând cenaclul literar “Alexandru Sahia”, unde îi va întâlni pe Francisc Munteanu și Rusalin

Mureșanu, desfășurând o intensă activitate culturală ca instructor artistic la Uzinele Mao-Tze-Dun, la Institutul Poligrafic, la Casa Corpului Didactic și la Hunedoara.

În 1950 revine în București, chemat la Teatrul Național (o perioadă de doi ani joacă la Teatrul Comedia), unde începe galeria marilor sale creații scenice.

În această perioadă a realizat roluri memorabile care l-au inclus în teatroteca de cinste a teatrului românesc. Despre rolurile abordate pe scenă Ciobotărașu scria: “Personal, consider drept reușite acele roluri care mi-au consacrat personalitatea. În general, activitatea mea a fost absorbită de dramaturgia originală: Lucia Demetrius, Davidoglu, Galan, Sütö Andras, Mirodan, Baranga, etc. ... Actorul, mai ales el, intră în categoria acelor receptivi care înmagazinează cele mai diverse experiențe fără să-și dea seama că va fi cândva interpret, fără să-și dea seama că va înapoia tot ce a acumulat, bineînțeles prelucrat prin talentul său, cât îl are. Cred că această întoarcere a datoriei constituie noblețea meseriei noastre, pasiunea noastră. Ferice de actorul care poate da totul.”

Ciobotărașu a jucat mult și variat, fiind supranumit “actorul celor 300 de roluri”, surprinzând prin coloristica gamei. Una din calitățile actorului Ștefan Ciobotărașu a fost aceea de “a umple scena”, de a atrage și reține atenția, alta, naturalețea jocului, modalitatea de abordare a unui nou rol.

În ceea ce privește poezia, Ștefan Ciobotărașu a scris versuri până în ultimile clipe ale vieții sale, dezvăluindu-și pasiunea pentru limba și literatura română într-un interviu acordat ziarului *Informația Bucureștiului*: “ Dacă mă gândesc mai bine, pasiunea pentru poezie se datorează în cea mai mare măsură dragostei și respectului meu pentru limba română. Căci nu cred că se poate dovedi un mai mare respect decât a o face să “cânte”, să poată declanșa resorturi intime, neruginite de anchiloza cotidiană. La poezie am ajuns prin sonet. De ce? Pentru că impune o densitate lirică maximă, într-o formulă capabilă să-l transforme într-o bijuterie lingvistică.”. I-a preferat pe Shakespeare (ca sonetist), Eminescu, Codreanu, Phillipide, Voiculescu, Nichita Stănescu, Marin Sorescu, Al. Andrișoiu.

Preocuparea sa pentru limba română reiese din ceea ce a declarat ca răspuns la o anchetă în revista *Limba română*: “Pentru cultivarea limbii române înțeleg preluarea limbii curente, a întregului popor și transpunerea ei în forme complexe, variate, după toate exigențele artei scrisului. Ea trebuie să fie expresia gândirii superioare, capabilă să oglindească cât mai bine fizionomia culturii poporului nostru, gradul de civilizație. Limba nu se naște o dată cu gânguritul pruncilor. Generațiile vin și-o găsesc gata formată, ca rod al generațiilor anterioare, o îmbogățesc cu cuvinte noi și o transmit, mai departe, viitorului. Are deci trecut, - un trecut foarte îndepărtat – are prezent și, neapărat, viitor. Nu-i o zestre adunată peste noapte. Cultivarea ei ne cere să îmbinăm în chip armonios tradiția limbii cu inovația, s-o familiarizăm cu gândirea noastră contemporană”.

La împlinirea a 60 de ani de viață, plin de energie, declară într-un interviu acordat revistei *Flacăra*, la 28 martie 1970: “Noi, cei de vârsta mea, suntem niște cocheți, de fel nostalgici, de fel blazați, nu ne plac încă amintirile, nu ne ispitesc încă bilanțurile, noi căutăm pământul ca să înfigem picioarele mai solid în el, precum Anteu, nu ca să intrăm sub el.

De cinci ani nu joc, nu trebuiesc. E curioasă această părere a unora că vine o clipă – cu totul prematură după mine – când oamenii trebuie să dispară, să pornească în goană precum turma elefanților bătrâni, să-și găsească cimitirul.

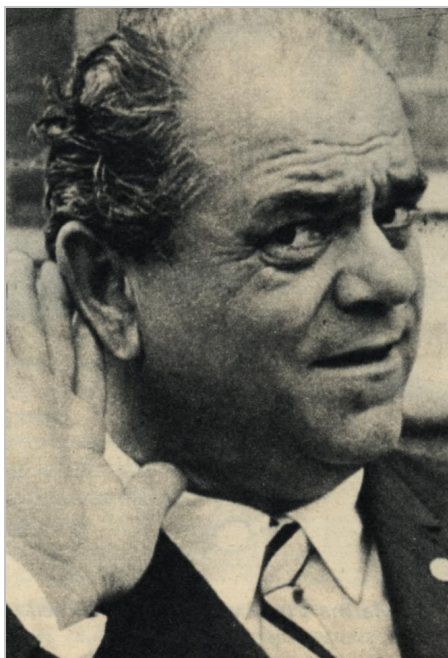
Eu îmi dau într-una străruința să nu rămân repetent în profesie, dar *Luceafărul* nu se mai joacă, în *Strigoii* fac un fel de vocalize, mie îmi trebuie un rol cu care să mă iau la trântă, cu care să mă bat. Există în om o energie care, dacă nu e consumată, se întoarce împotriva lui și-l ucide. Crede-mă, nu fac complexe și nici crize de vârstă. Sunt numai lucid. Timpul gol din jurul meu se dilată, deschide o gură știrbă și e gata să mă înghită. Unii m-au sfătuit să-mi găsesc vreo pasiune, să-mi cumpăr o undiță. Dar eu în loc de undiță, iau condeiul, poate pescuiesc ceva vorbe. Scriu și eu câte o poezie, două. Versurile sunt un fel de gimnastică a minții mele.

Totuși, nu sunt trist, nu tânjesc, nu mă revolt. Filosofez. Or, asta e cumplit pentru un actor care e, bietul, prin excelență, un om al practicii. Eu am rămas singur cu gândurile mele. Lucrul acesta e

groaznic pentru noi, care lucrăm de obicei cu gândurile altora, dar fără acțiune. Nu știu cum se face, dar când eram tânăr nu încăpeam de bătrâni, iar acum nu mai încap de tineri...Încep să devin spectator și nu-mi place. Să nu vă mire dacă mă veți vedea într-o formație de muzică ușoară, urlând ca să-mi consum otrava mea interioară...”

În dimineața zilei de 27 august 1970 s-a stins din viață, când mașina trebuia să vină și să-l ducă la Pitești, unde filma în *Așteptarea*.

S-a retras discret din viață așa cum și-a dorit-o: “din vis în neant și în exercițiul funcțiunii”. Ștefan Ciobotărașu, acest mare actor, cărturar, cu o delicată alcătuire sufletească, cu o mare modestie și sensibilitate, un îndrăgostit de oameni și de natură, a lăsat o umbră nepieritoare în teatrul românesc pentru totdeauna.

Ștefan Ciobotărașu: “Domnu’ mare”
sau “Ochii și urechile șantierului”

APRECIERI CRITICE

“Ștefan Ciobotărașu a înfățișat un Take realizat cu mijloacele jocului său robust și liniștit, admirat în creațiile sale anterioare”.

(Tudor Vianu – *Contemporanul*, 1956)

“Spectacolul cu *Întoarcerea* lui Mihai Beniuc e dominat de prezența unui mare actor: Ciobotărașu, care știe să transmită dincolo de rampă umanitatea simplă a muncitorului”.

(Eugen Barbu – *Informația Bucureștiului*)

“Ștefan Ciobotărașu ne-a impresionat prin registrul său actoricesc de o mare amplitudine. Cu o ușurință rară actorul poate să “ia” notele cele mai profunde și cele mai ascuțite: poate să treacă de la glumă la gravitate, de la grotesc la patetic, de la farsă la tragedie. Cu o artă care îți scapă, pentru că nu trădează nici un efort și nici nu lasă urma nici unei strădanii de elaborare, actorul amestecă culorile, pune roz în negru, varsă tușul peste pastel. Portretul pe care îl face în acest film este unul dintre cele mai subtile pe care le-a dat până acum filmul nostru. Fiecare detaliu al acestui personaj are o nuanță de un tulburător adevăr”.

(Ecaterina Oproiu – *Scânteia*, 18 august, 1964)

“Ștefan Ciobotărașu, marele, prodigiosul și modestul actor al scenei românești, neuitatul creator al atâtor personaje pe ecran, realizează în rolul lui Octavian Sabin, din filmul *Străinul* portretul excepțional de autentic al tatălui, tatăl bun și sever, tatăl modest și lăudăros, tatăl mândru de feciorul său dar și furios de năzdrăvaniile sale, într-un cuvânt tatăl cu T mare, Duiosia, tristețea, umorul blând, umilința, naivitatea, stângăcia, tandrețea, inteligența spontană, sobrietatea tragică fără nici o urmă de melodramatism, atâtea și atâtea clape ale sensibilității umane vibrează în jocul plin de virtuozitate al maestrului Ștefan Ciobotărașu”.

Ion Mihăileanu – *Contemporanul*, 21 august, 1964)

“După părerea mea Ștefan Ciobotărașu este un bun exemplu pentru actorul care caută în permanență să-și înnoiască mijloacele de expresie; fie că joacă rolul principal într-o piesă sau un film, fie că colaborează ocazional la interpretarea unui scenariu radiofonic, fie că recită niște versuri pe o scenă oarecare, această preocupare a sa este vizibilă.

Regizorii îl distribuie des, deoarece simpla sa prezență mărește șansele de succes. E știut că în ceea ce privește reconstituirea adevărului vieții – adevăr, de care o piesă are tot atâta nevoie cât are nevoie o ființă de suflet – ore întregi de analiză teoretică, săptămâni de efort regizoral nu fac cât o clipă de luciditate a puternicului său instinct actoricesc.

Ciobotărașu e un actor fără calități fizice sau vocale deosebite. Nu se cunoaște sursa precisă nici a căldurii umane pe care o degajă în fiecare rol, nici a farmecului său scenic. Probabil că ele se compun dintr-o serie întreagă de însușiri sufletești ce se fac remarcate numai atunci când sunt adaptate personajelor sale.”

(Dumitru Furdui – Revista *Teatrul*, nr. 10, 1964)

“Ștefan Ciobotărașu a arătat și la Botoșani ce înseamnă un mare actor, un actor complet. Dominând spiritual scena, interpretul lui Creangă a fost convingător, reușind să închege momentele spectacolului, să confere unui text aproape total nerealizat artistic, virtuți nebănuite. Scena a găzduit un adevărat recital actoricesc, și publicul botoșănean mulțumește maestrului Ciobotărașu pentru acest lucru”

(ziarul *Clopotul*, iunie, 1969)

“Ștefan Ciobotărașu, acest Jean Gabin de limbă moldovenească, poate fi asemuit cu Wallace Beary sau Harry Baur, ca și cu una din variantele în gips ale lui Rodin pentru Balzac, sau cu un tată în care trăiește propriul său copil: cu tot ce reprezintă forță și naivitate, ascunzând fondul unei rare sensibilități, una mai mult decât artistică, una aproape bolnăvicioasă”.

(M. Iacob – *Cinema*, iunie, 1970)

“...Ștefan Ciobotărașu imprimă, ca și Eliza Petrăchescu, un nou spirit în arta interpretativă. Predominantă la Ștefan Ciobotărașu este influența lui A.I. Maican și Ion Sava care, împreună cu Victor Ion Popa, au îndrumat începuturile multora dintre actorii contemporani. Rolurile jucate sunt partituri pe care actorul practică un complex exercițiu intelectual-artistic, convertit în unanimitate, în simplitate. Ciobotărașu este, poate, interpretul cel mai fericit al dramaturgiei contemporane. Eroul contemporan și-a aflat în el corespondentul moral ideal, cu un mare ascendent asupra spectatorului”.

(Simion Alterescu – *Actorul și vârstele teatrului românesc*, Editura Meridiane, București, 1980).

Ștefan Ciobotărașu

Filmografie:

Războiul domnițelor

România, 1969, film istoric de aventură

regizor:Virgil Calotescu

costume: Constantin Simionescu

director de imagine:Constantin Simionescu

Distribuția:

Matei Alexandru

Ilarion Ciobanu

Stefan Ciubotarasu

Toma Dimitriu

Ilinca Tomoroveanu

Ademenit de tezaurul Moldovei și de provizii, Sobieski, regele polonilor, ordonă atacarea Cetății Neamțului, iar căpitanul Ghindă urzește trădarea. Ținând seama de zdrobitoarea majoritate a leșilor, o trimite pe tânăra Ioana la rege, dar la ea mai râvnește și trădătorul Ghindă. Și așa, în tabăra moldavă, se tot înfiripă noi idile și intrigi până ce din cetate nu mai rămân decât "ruinurile".

Columna

România-Republica Federală Germană, 1968

regizor:Mircea Dragan

scenarist:Titus Popovici

compozitor:Theodor Grigoriu

operator:Nicu Stan

costume:Ileana Oroveanu

producător:Constantin Toma, Artur Brauner

director de imagine:Liviu Popa

monteur:Dragos Vitkovski

Distribuția:

Amedeo Nazzari (Emperor Trajan)

Antonella Lualdi (Andrada)

Amza Pellea (Decebal)
Ilarion Ciobanu (Gerula)
Gheorghe Dinică (Bastus)
Mircea Albulescu
Emil Botta
Stefan Ciubotarasu

Având drept pretext construirea noii capitale a Daciei romane, Ulpia Traiana, această superproducție românească recompune dramatic etnogeneza românească prin destinele câtorva eroi reprezentativi. Acțiunea se petrece între anii 106-114. Armata romană, într-o uriașă desfășurare de forțe, asediază capitala Daciei, Sarmizegetusa. Prea mândru pentru a se lăsa prins, regele Decebal se sinucide. Împăratul Traian înțelege că Dacia a fost înfrântă, dar nu învinsă. Pentru a păstra calmul în provincia ocupată, îl schimbă pe tribunul Tiberius (comandantul în mâinile căruia trebuia să se predea Decebal), asigurându-se de colonizarea Daciei cu legiunile rămase pe loc. Coborât parcă direct de pe Columna romană, Ilarion Ciobanu contribuie cu firescul pe care-l degajă întotdeauna la această epopee națională.

Filmul a primit Diploma de Merit la Festivalul Internațional de Film de la Adelaide, Australia, 1969.

Legenda

România, 1968, dramă
regizor: Andrei Blaier
scenarist: Constantin Stoiciu
operator: Nicu Stan
costume: Nelly Merola
director de imagine: Nicolae Dragan
Distribuția:
George Calboreanu
Ilarion Ciobanu
Stefan Ciubotarasu
Dan Nutu
Margareta Pogonat
Mihai Mereuță

Subteranul

România, 1967, dramă de război
regizor: Virgil Calotescu
operator: Constantin Ionescu Tonciu
costume: Oltea Ionescu
director de imagine: Guta Stirbu
monteur: Eugenia Gorovei
Distribuția:
Leopoldina Balanuta (Irina)
Emil Botta (Barbu)
Toma Caragiu (Florescu)
Stefan Ciubotarasu (Zamfir)
Iurie Darie (Mircea Tudoran)
Geo Barton
Constantin Codrescu
Monica Ghiuță

"Subteranul este un film serios și profund armat cu piloni solizi ai adevărilor vieții. Modalitatea de expresie pentru care a optat regizorul este foarte apropiată de stilul documentarului, structura scenariului i-a înlesnit această alegere." - Călin Căliman - 1967 (*Contemporanul*).

Diminețile unui băiat cuminte

România, 1967, comedie
regizor: Andrei Blaier
operator: Nicu Stan
costume: Horia Popescu
director de imagine: Aureliu Ionescu
Distribuția:
Irina Petrescu
Sebastian Papaiani
Ion Caramitru
Stefan Ciubotarasu
George Constantin
Octavian Cotescu
Dan Nutu

După absolvirea liceului și eșecul la concursul de admitere la facultate, tânărul Vive părăsește casa părintească, pentru a-și găsi un drum în viață și a-și afirma independența. "Diminețile unui băiat cuminte marchează eliberarea de balastul melodramatic al unei poezii artificiale sau de limitele unei proze aride, într-un film de o captivantă sinceritate" - Călin Căliman - 1967 (*Contemporanul*)

Cerul începe la etajul III

România, 1967

regizor: Francisc Munteanu

scenarist: Francisc Munteanu

operator: Nicolae Girardi

costume: Lidia Luludis

muzica: Temistocle Popa

director de imagine: Aureliu

Ionescu

monteur: Mioara Sandu

Distribuția:

Matei Alexandru (Cazacu)

Irina Gardescu (Ana)

Silviu Stănculescu (Mihai)

Stefan Ciubotarasu

Mircea Constantinescu

Emil Hossu

Emmerich Schäffer

Stefan Tapalagă

Golgota

România, 1966

regizor: Mircea Dragan

operator: Mircea George Cornea

costume: Ileana Oroveanu

director de imagine: Constantin Simionescu

Distribuția:

Violeta Andrei

Ștefan Bănică

Michael Berechet

Ilarion Ciobanu

Stefan Ciubotarasu

Gheorghe Dinică

Draga Olteanu Matei

Neamul Șoimăreștilor, o poveste din Moldova anului 1612

România, 1965

regizor:Mircea Dragan

scriitor:Mihail Sadoveanu

operator:Mircea George Cornea, Aurel Samson

imagine:Constantin Simionescu

Distribuția:

Matei Alexandru

Costache Antoniu

Mircea Balaban

Ion Besoiu

George Calboreanu

Stefan Ciubotarasu

Ernest Maftai

Florin Piersic

Fory Etterle

Ecranizare după romanul omonim al lui Mihail Sadoveanu. "Drăgan a vrut să ecranizeze un roman clasic, sobru și dens, cu mijloacele realizatorului de superproducții, a vrut să împace logica dramaturgică a textului cu plastica filmelor de capă și spadă." - Gheorghe Tomozei - 1965 (*Cinema*)

Amintiri din copilărie

România, 1964

regizor:Elisabeta Bostan

scriitor:Ion Creangă

operator:Iulius Druckmann

director de imagine:Guta Stirbu

Distribuția:

Ion Bocancea

Stefan Ciubotarasu

Corina Constantinescu

Emanoil Petrut

“În seara de Ajun, Ion Creangă își amintește, la bătrânețe, de ghidușii copilăriei sale. Premiul Spectatorului la Gijon”. T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Pădurea spânzuraților

România, 1964, dramă

regizor: Liviu Ciulei

scriitor: Liviu Rebreanu

scenarist: Titus Popovici

compozitor: Theodor Grigoriu

operator: Ovidiu Gologan

costume: Ileana Oroveanu

director de imagine: Giulio Tincu

Distribuția:

Victor Rebengiuc (Apostol Bologa)

Széles Anna

Stefan Ciubotarasu

Kovács György

Gina Patrichi

Liviu Ciulei

Ecranizarea romanului omonim al lui Liviu Rebreanu. În timpul primului război mondial, eroul, impresionat de legile necruțătoare ale frontului, când este pus în situația de a acționa împotriva conștiinței sale, alege dezertarea și consecințele fatale ale opțiunii sale.

Liviu Ciulei reușește să potențeze drama ofițerului român, Apostol Bologa, din armata austro-ungară, ajuns pe frontul românesc. Nu este, desigur, numai un film de război, ci o frescă a Transilvaniei la începutul secolului XX, în care complexitatea situației reiese și din faptul că ofițerul român se îndrăgostește de o ungueroaică. Deoarece, oricare ar fi alegerea lui, aceasta capătă proporțiile unei tragedii grecești.

"Distribuția filmului stă sub semnul curajului, al siguranței, dar și al marelui fler. Victor Rebengiuc a fost o alegere fericită, mai întâi ca persoană fizică. Jocul său a concentrat bine: deruta personajului, amestecul de neputințe pe care le acumulează Bologa, iar în secvența finală, ochii interpretului au jucat una din cele mai bune scene din film." - Ecaterina Oproiu - 1965 (Cinema).

"Mișcarea vie a ideilor, simțul povestirii în imagini, fastul invenției vizuale și mai ales neîntrerupta pulsație a concretului fac ca adevărul vieții să impună aici cu putere, înscris în realismul minuțios al ambiantei și în exactitatea tipologiei." George Littera - Film distins cu premiul de regie la Festivalul de la Cannes, 1965.

Străinul

România, 1964, dramă
regizor:Mihai Iacob
scenarist:Titus Popovici
operator:Octavian Basti, Gheorghe Viorel Todan
costume:Lidia Luludis
director de imagine:Marcel Bogos, Guta Stirbu
Distribuția:
Ion Anghel
Costache Antoniu
George Calboreanu
Serban Cantacuzino
Stefan Ciubotarasu
George Demetru
Gheorghe Dinică
Fory Etterle
Ștefan Iordache
Irina Petrescu
Constantin Rautchi

“Andrei și Lucian, elevi în ultima clasă, sunt prieteni la cataramă, și amândoi țin la Sonia. Fiu de ceferist, Andrei nu-și găsește loc în lumea sa. Irina îl iubește, dar tentația comodității o apropie de Lucian, care e bogat. Ecranizat cu aceeași promptitudine ca și Setea, cel de-al doilea roman al lui Titus Popovici scenarizat, de către autor (premiul Mamaia), îi reafirmă calități cinematice care le stimulează excelente compoziții tuturor interpreților și le propulsează cariera lui Ștefan Iordache și Gheorghe Dinică”. T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Merii sălbatici

România, 1964	Distribuția:
regizor:Alec Croitoru	Stefan Ciubotarasu
operator:Octavian Basti	Toma Dimitriu
costume:Lucia Metsch	Ernest Maftei
director de imagine:Elena Fortu	Emanoil Petrut
	Silviu Stănculescu
	Dana Comnea

“Doi oameni de la țară s-au căsătorit fără iubire și existența lor comună nu mai e decât inerție vegetativă. Ecoul transformărilor sociale din viața satului socialist, în conștiința unei tinere țărănci “de tip nou”. Conflicte dintre mentalități și generații”. T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Partea ta de vină

România, 1963, comedie

regizor: Mircea Mureșan

operator: Nicu Stan

costume: Horia Popescu

director de imagine: Elena

Fortu

Distribuția:

Marcel Anghelescu

Geo Barton

Ion Besoiu

Ioana Bulca

Stefan Ciubotarasu

Constantin Codrescu

Gheorghe Cozorici

Gheorghe Maruta

Sebastian Papaiani

Geo Saizescu

Ilinca Tomoroveanu

“Un tânăr, dintr-un sat de munte, coboară chemat de tumultul șantierului. Dar când din casierie dispare o sumă de bani și privirile tuturor se îndreaptă spre el, fuge spre gară. Pe drum, maistrul șantierului îl ajunge din urmă și-l determină să înfrunte situația, dovedindu-și nevinovăția. Cu fruntea sus, tânărul poate cere primirea în U.T.C.! Realizatorii reușesc conturarea câtorva caractere vii și secvențe firești și hazlii”. T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

La vârsta dragostei

România, 1963, comedie

regizor: Francisc Munteanu

operator: Grigore Ionescu

director de imagine: Giulio Tincu

Distribuția:

Stefan Ciubotarasu

Dem Rădulescu

Széles Anna

“Eliberat, după o condamnare pentru un accident de circulație, Mihai o cunoaște pe Ana, cu care contractează o dragoste reciproc avantajoasă. Ea îl îndeamnă să se angajeze pe șantier, dar tatăl Anei nu e de acord cu relația lor din cauza cazierului tânărului. Maistrul n-are de unde să știe că fusese student înainte de a fi exmatriculat, deci venea din “lumea bună”. Dar colectivul de muncă veștejește comportarea neprincipială a maistrului, iar Mihai se înscrie, principial, la seral”. T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Celebrul 702

România, 1962, comedie

regizor: Mihai Iacob
scenarist: Mihai Iacob
Alexandru Mirodan
operator: Andrei Feher
costume: Horia Popescu
director de imagine: Liviu
Popa
Distribuția:
Radu Beligan (Cheryl)
Sanda Toma
Ion Finteșteanu

Jules Cazaban
Stefan Ciubotarasu
Marcel Anghelescu
Mitzura Arghezi
Puiu Calinescu
Benedict Dabija
Fory Etterle
Constantin Rautchi
Mircea Septilici
Florin Vasiliu

“Ecranizare după piesa omonimă a dramaturgului Al. Mirodan.” În imaginara țară < Alergica >, un grup de gangsteri a dat o lovitură grasă aruncând vina asupra lui Kid, care-și așteaptă execuția în teribila închisoare < Bing-Bang >. În ultimul moment, scaunul electric e deconectat, fiindcă avocatul l-a convins pe osândit să-și dicteze memoriile gangsterești pentru uzul editurii < Books & Books >. Directorul acesteia îi oferă un < bonus de viață > doar cât îi face jocul. Dar Kid preferă să scrie despre adevăr, oameni și dragoste.” - T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Lupeni 29

România, 1962, dramă

regizor: Mircea Dragan

operator: Aurel Samson

costume: Lucia Metsch

director de imagine: Liviu Popa

Distribuția:

George Calboreanu

Ilarion Ciobanu

Stefan Ciubotarasu

Costel Constantinescu

Toma Dimitriu

Dumitru Furdui

Constantin Rautchi

Colea Rautu

În urma unui accident de mină petrecut în condiții îngrozitoare este ucis soțul Ioanei. Ea începe să lucreze în mina de cărbuni din Lupeni. Filmul redă pas cu pas dragostea ei pentru un alt miner, Petre, și munca istovitoare pe care o face. Lucrurile iau o întorsătură dramatică în urma declanșării grevei minerilor. Conducerea minei, ajutată de jandarmi, dă o ripostă dură greviștilor. Confruntarea se soldează cu 22 de victime omenești. Printre cei uciși se află și Petre. În mormântarea celor uciși se transformă într-o nouă demonstrație de protest împotriva regimului politic de atunci. Filmul excelează prin orchestrarea cu măiestrie regizorală a scenelor de masă.

Cerul n-are gratii

România, 1962, dramă

regizor: Francisc Munteanu

operator: Grigore Ionescu

costume: Lidia Luludis

director de imagine: Giulio Tincu

Distribuția:

Anda Caropol

Stefan Ciubotarasu

Liviu Ciulei

Mircea Septilici

Michael Berechet

Cella Dima

Vasile Ichim

“În anii premergători războiului, pictorul Mihai, care face din arta sa sănătoasă, armă în serviciul poporului, se confruntă cu un critic estetizant și aristocratic și cu aliatul firesc al acestuia, maestrul abstractționist, autorul unui sistem confuz de linii și pete de culoare”. T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Omul de lângă tine

România, 1961

regizor: Ilarion Ciobanu

operator: Lupu Gutman

costume: Florina Tomescu

director de imagine: Stefan Maritan

Distribuția:

Victor Rebengiuc

Silvia Popovici

Stela Popescu

Stefan Mihailescu-Braila

Gheorghe Maruta

Ernest Maftai

Stefan Ciubotarasu

George Calboreanu

Marcel Anghelescu

Graziela Albini

Ticu, care o iubea pe Corina – ehei! - din anii studenției, o reîntâlnește la Bicaz unde o ia în căsătorie. Pulsul marelui șantier nu-i umple Corinei viața. Irascibilă, închisă în sine, e gata să-și părăsească soțul, dar renunță înainte ca el să-i fi ghicit intențiile și se încadrează în 'câmpul muncii'.” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

A fost prietenul meu

România, 1961

regizor: Andrei Blaier

operator: Alexandru Intorsureanu

director de imagine: Constantin Simionescu

Distribuția:

Stefan Ciubotarasu

George Demetru

Stefan Mihailescu-Braila

Victor Rebengiuc

Silviu Stănculescu

“Un băiețel de 12 ani își amintește de cel mai bun prieten al lui, de “nea Matei”, și de evenimentele care i-au legat, pe amândoi, unul de celălalt. Prin influența acestuia s-a apropiat de propriul său tată, și tot datorită fericitei sale influențe, chirurgul Tudor și-a regăsit iubita. Nea Matei este primul dintr-o serie de personaje “cheie franțuzească”, chintesență a înțelepciunii populare, iar întreg filmul 'scoate în evidență ideea că cei mai înaintați oameni ai epocii noastre sunt comuniștii'(extras din comentariile vremii)” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Furtuna

România, 1960

regizor: Andrei Blaier, Sinisa Ivetici

scenarist: Titus Popovici

operator: Aurel Boian

costume: Lidia Luludis

director de imagine: Constantin Simionescu

Mitzura Arghezi

Ion Besoiu

Jules Cazaban

Stefan Ciubotarasu

Benedict Dabija

Silvia Popovici

Nicolae Praidă

Un mic orășel din Ardeal situat la graniță e amenințat, imediat după 23 August, de o mare unitate hitleristă care trebuie reținută până la evacuarea ultimei garnituri de tren din gară. Misiunea i-a fost încredințată locotenentului Oprea. O placă comemorativă va aminti de sacrificiul celor căzuți.

Portretul unui necunoscut

România, 1960, dramă
regizor: Gheorghe Turcu, Andrei Calarasu
scenarist: Gheorghe Turcu, Ion Hobana
operator: Lupu Gutman
muzica: Henri Malinealu
Distribuția:
Geo Barton (Eduard Comsa)
Fory Etterle (Valerian)
Lazar Vrabie (Codrul)
Stefan Mihailescu-Braila
Stefan Ciubotarasu
Ioana Bulca

“Doi ofițeri de poliție anchetează cazul unei pictorițe al cărei cadavru a fost descoperit în Herăstrău. Depozițiile martorilor se contrazic. După soț, ea ar fi fost detracată, dar după alții era o îndrăgostită de artă și de viață. Vinovat e văduvul care tocmai furase “Portretul unui necunoscut”. Este un prim film polițist postbelic românesc.” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Telegrame

România, 1959, comedie
regizor: Gheorghe Naghi, Aurel Miheles
scriitor: Ion Luca Caragiale
scenarist: Mircea Ștefănescu
compozitor: Mircea Chiriac
operator: Ion Cosma
scenograf: Liviu Popa
costume: Hortensia Georgescu
director de imagine: Ion Cosma, Jean Pierre Lazăr

Distribuția:
Grigore Vasiliu-Birlic (Costăchel)
Jules Cazaban (Iordăchel)
Carmen Stănescu (Atenaisa)
Costache Antoniu (avocatul statului)
Alexandru Giugaru
Marcel Anghelescu
Stefan Ciubotarasu
Vasilica Tastaman

Cu un an înainte de sfârșitul veacului trecut, partidele politice ale României se pregăteau de alegeri. Costăchel Gudurău este liderul liberalilor dintr-un orașel din Moldova, cu șanse serioase în alegeri. Nepotul lui a divorțat de frumoasa Atenaisa, care are o relație amoroasă cu Raul Grigorașcu, reprezentantul partidului conservator. Conform unui plan intrigant, cei doi ajung să se bată în public, motiv ce îngrijorează membrii guvernului. Alegerile se apropie și această situație compromițătoare trebuie să înceteze. Antonache Pamfil, avocatul statului, moare, oferind astfel soluția pentru concilierea cu opoziția. Costăchel acceptă postul, iar cele două partide se împacă în văzul lumii, în Piața Independenței. Bătălia pentru un os gras va reîncepe după alegeri.

Valurile Dunării

România, 1959

regizor: Liviu Ciulei
scriitor: Francisc Munteanu, Titus Popovici
scenarist: Francisc Munteanu, Titus Popovici, Dumitru Carabat
compozitor: Theodor Grigoriu
operator: Grigore Ionescu
costume: Florina Tomescu
director de imagine: Giulio Tincu
monteur: Rada Israil
Distribuția:
Lazar Vrabie (Toma)

Liviu Ciulei (Mihai)
Irina Petrescu (Ana)
Stefan Ciubotarasu
Costel Constantinescu
Benedict Dabija

"Cu un profund sentiment al naturii, regizorul s-a ostenit de a prinde pe pelicula sa cele mai frumoase și mai ample peisaje fluviale, care ne odihnesc între două scene de luptă dominate de mitraliere și bombardamente. Singurul personaj feminin, din apriga tragedie, care întrupează pe eroica soție a cârmaciului de șlep, este o tânără actriță din București: Irina Petrescu. Când a venit să salute publicul, siluetă tinerească, subțire, într-o rochie albă, ne-am spus: drăguță păpușă! Ei bine, această păpușă ascundea în ea un remarcabil talent de tragediană:" - Jean Nicollien - 1960 (*Gazette de Lausanne*)

"Nimic retoric, nici o replică în plus, un umor fără efecte ieftine și mai ales un admirabil portret de om hotărât și curajos, care va rămâne viu în mintea spectatorilor multă vreme." - Eugen Barbu - 1960 (*Flacăra*)

Avalanșa

România, 1959

regizor: Gheorghe Turcu

scriitor: Horia Lovinescu

operator: Lupu Gutman, Jean-Pierre Lazar

costume: Ileana Oroveanu

director de imagine: Ladislau Labancz

monteur: Lucia Anton

Distribuția:

Marcel Anghelescu

Stefan Ciubotarasu

Gheorghe Maruta

Sandu Sticlaru

Boris Ciornei

“Locuitorii unui orașel de munte sărbătoresc cinci ani de existență a combinatului metalurgic. Echipa de muncitori, care tocmai a terminat reparația funicularului distrus de o avalanșă, se grăbește la petrecere, dar cabana-stație e acoperită de o nouă prăbușire de zăpadă. Numai solidaritatea celor din oraș va învinge stihiiile oarbe ale naturii.” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Erupția

România, 1957

regizor: Liviu Ciulei

operator: Grigore Ionescu

costume: Florina Tomescu

director de imagine: Mircea Bodianu, Paul Bortnowski

Distribuția:

Graziela Albini

Aurel Cioranu

Stefan Ciubotarasu

Benedict Dabija

Dorin Dron

Mihai Mereuță

Lazar Vrabie

Ațiunea filmului se desfășoară în anii '50, într-o regiune petroliferă cu sonde părăsite, unde câțiva entuziaști caută să readucă ținutul la viață.

"...puternic gust pentru plein-air. Spațiul este investit cu o funcție dramatică; departe de a constitui un simplu fundal, peisajul acționează ca un veritabil personaj în desfășurarea dramei colective și a istoriilor individuale." - George Littera - 1989 (Secolul cinematografului)

Pasărea furtunii

România, 1957, dramă

regizor: Dinu Negreanu

scenarist: Petru Dumitriu

operator: Andrei Feher

costume: Gertruda Gorea, Nelly Merola

director de imagine: Nelly Merola, Liviu Popa

Distribuția:

Mircea Albulescu

Marcel Anghelescu

Costache Antoniu

Stefan Ciubotarasu

George Demetru

Paul Savage

“Adam ajunge la ocnă acuzat că și-ar fi ucis tovarășii de pescuit în timpul unei furtuni, victimă a scornelii fiului crâșmarului care se însoară, silnic, cu Uliana. Eliberat după război, Adam devine comandantul navei de pescuit a “colectivei”. Dar furtuna îl surprinde din nou. Înotând la țărm, cu ultimele puteri, el o găsește acolo pe Uliana.” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

O mică întâmplare

România, 1957

regizor: Gheorghe Turcu

operator: Jean-Pierre Lazar

costume: Florina Tomescu

director de imagine: Stefan Maritan

Distribuția:

Marcel Anghelescu

Stefan Ciubotarasu

Lohinszky Loránd

“Povestea unui țăran calic, meșter-drege-tot, care cumpără, pe 2 rațe, un ferăstrău mecanic de la fostul morar al satului ce abia aștepta să-i transfere celuilalt “chiaburia”. Comedie caustică de moravuri pornind de la un text de Sütö András, cu aparență inocentă inocentă, dar cu un dinte ascuțit împotriva dogmatismului. Libretul propune un captivant duel de mentalități, iar scenografiile imaginează, sub pretextul batozei, o irezistibilă jucărie cINETICĂ.” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Mândrie

România, 1960

regizor: Marius Teodorescu

operator: Alexandru Rosianu

costume: Lidia Luludis

director de imagine: Marcel Bogos, Stefan Maritan

Distribuția:

Geo Barton

Stefan Ciubotarasu

Constantin Codrescu

Gheorghe Cozorici

Victor Rebengiuc

Ilinca Tomoroveanu

“Abia întors de la specializarea din U.R.S.S., inginerul Jurcă – cu ani în urmă simplu oțelar - îl are ca șef pe viitorul său cumnat Botta, conducător energetic, care a introdus șarjele rapide. Oțelarii îi atrag atenția că succesele ușoare l-au amețit, iar cuptoarele sunt supraîncărcate. Pe baza experienței sovietice, Jurcă propune repararea lor din mers, dar vanitosul șef nu-i apreciază intervenția. Ridicând problema formării morale a “omului nou”, filmul prezintă un colectiv care izbutește să-l elimine pașnic pe sabotor, semn că răzbișerăm într-o epocă în care lupta de clasă se mai liniștise, lăsând loc războiului dintre bine și mai bine. Conflictul e rezolvat, totuși, ca și în surprerea minei din Brigada lui Ionuț, lupta înverșunată din Râpa dracului sau erupția din filmul omonim, printr-un moment-limită ce contrastează cu pacea monotonă a întregului film.” T. Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Brigada lui Ionuț

România, 1954

regizor: Jean Mihail

operator: Ion Cosma

costume: Giulio Tincu, Natiu Goldman, Oscar Huttner

director de imagine: Giulio Tincu, Natiu Goldman, Oscar Huttner

Distribuția:

George Calboreanu

Jules Cazaban

Stefan Ciubotarasu

Emanoil Petrut

Constantin Ramadan

Film despre lupta minerilor, despre productivitate, la fel de viu și de divertisant ca un manual de tehnologie. Datorită lui, însă, s-a păstrat, măcar fotografic, prezența unora dintre marii actori ai teatrului românesc, ca și, în rolurile principale ale tinerilor, viitoare vedete la primii pași." - Tudor Caranfil - 2002 (*Dicționar de filme românești*).

Desfășurarea

România, 1954

Distribuția:

Stefan Ciubotarasu

regizor: Paul Calinescu

George Demetru

scenarist: Marin Preda

Toma Dimitriu

operator: Wilfried Ott

Ernest Maftei

costume: Nicolae Teodoru

Colea Rautu

Filip Dumitriu

Vasile Tomazian

director de imagine:

Filip Dumitriu

Nicolae Teodoru

Ecranizare după nuvela omonimă de Marin Preda. "Desfășurarea rămâne un adevărat model de transpunere a unui text literar, de surprindere și transfigurare a faptului de viață" - Ion Cantacuzino, 1976 (Cinematograful românesc contemporan).

TEATRU (roluri interpretate)

TEATRUL NAȚIONAL IAȘI

1. SIGNOR BRACOLLI, rolul Denis
2. CARTOFORII de Gogol, rolul Servitorului
3. NEAMUL ȘOIMĂREȘTILOR, dramatizare de M.Sorbul după Mihail Sadoveanu, rolul Tudor Șoimaru
4. ANCUȚA, rolul birjarului
5. ȚARINA de Lengzel, rolul contelui Alexei Czerny
6. ÎNCURCĂ-LUME de A. de Herz, rolul Emil Strâmbuleanu
7. CRUCIFICAȚII de Omer Popovici, rolul Tudor
8. EXTEMPORALUL, localizare de Gusty, rolul Directorului
9. HOCUS-POCUS de Goetz, rolurile Directorului de teatru și Avocatul
10. MEȘTERUL MANOLE, de Lucian Blaga, rolul Celui de-al VI-lea
11. DRACUL de Mihail Sorbul, rolurile conu Costache Guranda și conu Dumitrache Mârza
12. RODIA DE AUR de Al. O. Teodoreanu și Adrian Maniu, rolul Un boier
13. CLOPOȚELUL DE ALARMĂ, rolul Bob
14. OMUL CU MÂRȚOAGA de G. Ciprian, rolul Proprietarului
15. HOȚII de Fr. Schiller, rolurile Karl și Frantz Moor în același spectacolul
16. MAI MULT DECÂT DRAGOSTE de K. Čsapek, rolul Kneidl
17. GAUDEAMUS de L. Andreev, rolul Onufri Nicolaevici
18. PROFESORUL STORITIN, rolul Savici
19. 13 CÂNȚONETE de V. Alecsandri, rolul Ion Păpușarul
20. O FEMEIE DATĂ DRACULUI, rolul Raymond Tournier
21. OTRAVA de Emile Zola, rolul Poisson
22. ELISABETA, FEMEIA FĂRĂ BĂRBAT, rolul lui Fr. Bacon
23. NU TE MAI CUNOSC de Aldo Benedetty, rolul Paul
24. HAMLET de Shakespeare, rolurile Laert și Spectrul

25. ONOAREA de Sudermann, rolul Muhling
26. TREI, ȘASE, NOUĂ..., rolul Muhling
27. VIFORUL de Delavrancea, rolul Troțușanu
28. CIUTA de Victor Ion Popa, rolul lui Costea Moceanu
29. RĂZBUNAREA SUFLEURULUI de V.I.Popa, rolul Criticul
30. ȘCOALA CERȘETORILOR de N.Kirițescu, rolul Parastas
31. S-A STINS CANDELA de N. Manolache, rolul Irimia Runcu
32. BĂTĂLIA de H.Bataille, rolul Un ostaș japonez
33. NECUNOSCUȚA, rolul Fleuriot
34. DOI SERGENȚI, localizare de T. Mușatescu, rolul Sergent Guillaume
35. RACHIERIȚA de Ion Luca, rolul Radu
36. CHEMAREA CODRULUI de Diamandy, rolul Postelnic Iordache
37. MISS HOBBS, rolul Ofițer de Marină
38. MICUL WEBER, rolul Avocatului
39. UN ASASIN, rolul Procuratorului
40. FABIA de Sabou, rolul Jeanot
41. BAL MASCAT, rolul Angelino
42. NAPOLEON PRINTRE NOI, rolul lui Mussolini
43. TAIFUN de Joseph Conrad, rolul Un japonez
44. FEMEIA CARE ȘI-A CUMPĂRAT UN BĂRBAT, rolul Fontanelle
45. TRENUL FANTOMĂ, rolul comandantului
46. SOSESC DISEARĂ de Tudor Mușatescu, rolul Factorului
47. JOLLY JOCKER, rolul unui Dansator
48. MACBETH de Shakespeare, rolul Un ucigaș
49. BABA HÂRCA de Matei Millo, rolurile moș Gânju și Chiosa
50. DATINILE de Mihail Sadoveanu, rolul Melchior
51. DATINILE de Sandu Telejean, rolul Moș Nicolae
52. SERENADA DIN TRECUT de Mircea Rădulescu, rolul Postelnic Stamate
53. NUNTA LUI FIGARO de Beaumarchais
54. BURSA NEAGRĂ de Isaia Răcăciuni, rolul Un asistent

55. NOAPTEA REGILOR de Shakespeare, rolul Orsino
56. DOMNIȘOARA NASTASIA de G.M. Zamfirescu, rolurile Vulpașin și Haimanaua
57. ACOLO, DEPARTE de Mircea Ștefănescu, rolul Barbu
58. EA, EL ȘI CELĂLALT de La Fouchardière, rolul Alexis
59. ZÂZANIA de Charles Vildracq, rolul André Pain
60. VESTE BUNĂ de Mircea Ștefănescu, rolul Riza
61. UN OM CARE DĂ PALME VIEȚII de O. Desilla, rolul Nicula
62. PLICUL de Liviu Rebreanu, rolul N. Galan
63. FAGURI DIN MUNȚII VRANCEI, de Tr. Gheorghiu, rolul Gelu Codru
64. ION CREANGĂ de S. Teleajen și A. Pascu, rolul Ion Creangă
65. CÂND IES PÂRAIELE de S. Teleajen, rolul Danubiu
66. BIMBA-BIMBA, revistă de Ion Sava, câteva roluri episodice
67. ANDROCLES ȘI LEUL de B. Schaw, rolul Căpitanului
68. RATAȚII de Lenormand, rolul Muzicantului
69. UN, DOI, TREI de Fr. Molnar, rolul Antonio
70. D-AIA N-ARE URSUL COADĂ, revistă de Ion Sava, roluri episodice
71. BANII de Mirbeau, rolul Vicontele de Lafontenelle
72. SFÂRȘITUL SODOMEI de Sudermann, rolul Krammer
73. OMUL FĂRĂ IDENTITATE de V. Mardare, rolul Martorul
74. VISURI AMERICANE de Profira Sadoveanu, rolurile Diky și Dansatorul de step
75. MADAME SANS-GÈNE de Sardou, rolul Lefebvre
76. MAMA de I. Morel, rolul Locotenentul
77. REGELE LEAR de Shakespeare, rolul Edgar
78. IVAN TURBINCĂ, dramatizare de A. Pascu, rolul Sf. Petru
79. O MIREASĂ LA LOTERIE, dramatizare de C. Popa după Hoffman, rolul lui Lenov
80. OEDIP de Sofocle, rolul tatălui
81. ALLEGRO MA NON TROPO de I. Minulescu, rolul Titu Micșoreanu
82. NEPOFTITUL, rolul Gauthier

83. BURGHEZUL GENTILOM de Molière, rolul Servitorului
84. OTHELLO de Shakespeare, rolul comandantului gărzii
85. TOPAZE de Pagnol, rolul Laurent Verneuil
86. PE-AICI NU SE TRECE de Mircea Rădulescu, rolul Sentinela
87. CRIMA DE LA "UNIVERSAL", rolul Albert Dac
88. FAUST de Goethe, rolul Valentin
89. CATIHEȚII DE LA HUMULEȘTI de I. I. Mironescu, rolul Zaharia
90. VLAICU VODĂ de Davilla, rolul Groza Moldovanul
91. NAPOLEON ȘI FEMEILE, rolul Mareșal Durac
92. SURORILE AMAN de Sandra Cocorăscu, rolul Mihai
93. O NOAPTE FURTUNOASĂ de I.L.Caragiale, rolul Jupân Dumitrache
94. CONU LEONIDA FAȚĂ CU REACȚIUNEA de I.L.Caragiale, rolul Leonida
95. NĂPASTA de I.L.Caragiale, rolurile Dragomir și Ion nebunul
96. MIREASA DIN TĂRĂSCĂU de Otto Indig, rolul Endre
97. MIRTIL ȘI HLOE de G.Asachi, rolul Mirtil
98. SCENE DE STRADĂ, rolul Vinet Jones
99. REVOLUȚIE ÎN MĂNĂSTIRE, rolul Poetului
- 100.HARAP ALB, dramatizare de Nella Stroescu, rolul Marelui știutor
- 101.DOMNIȘOARA DE CIOCOLATĂ, operetă de R. Scully și A. Pascu, rolul Servitorului
- 102.GHEIȘA, operetă, rolul Un marinar
- 103.BANCA NEMO, rolul Un funcționar cinstit
- 104.VÂNZĂTORUL DE PĂȘĂRI, operetă, rolul primarului
- 105.CINE A UCIS?, rolul Martor

TEATRUL ION SAVA - IAȘI

- 106.PECETEA BESTIEI de Kipling, rolul Glett
- 107.SISTEMUL DR-ULUI CATRAN, rolul Dr. Catran
- 108.CA LA IAȘI, LA NIMENEA, revistă de Ion Sava, roluri episodice

STAGIUNEA DE VARĂ LA SLĂNIC-MOLDOVA

109. CLOPOȚELUL DE ALARMĂ, rolul Bob

110. MISS HOBBS, rolul Ofițerul de marină

111. MICUL WEBER, rolul Avocatul

112. BAL MASCAT, rolul Angelino

TEATRUL BARAȘEUM – BUCUREȘTI

113. AM UCIS, rolul Schmidt

114. HOȚII DE CODRU ȘI HOȚII DE ORAȘ, rolul Wolf

TEATRUL ALHAMBRA – BUCUREȘTI

115. MARY DUGAN ESTE VINOVAȚĂ?, rolul Președintelui

TEATRUL COMEDIA – BUCUREȘTI

116. MARELE DUHOVNIC de V. Eftimiu, rolul Tase

117. DOCTORUL KNOCH, rolul Bernard

118. NEGUSTORII DE GLORIE de Achard, rolul Maiorul

119. DOMNUL CASIER, prelucrare de Sică Alexandrescu,
rolul Holub

120. ÎNVIEREA de L. Tolstoi, rolul Katiukin

121. O FEMEIE RĂPITĂ, rolul Asesorul

122. FURTUNA de Ostrovschi, rolul Tihon

TEATRUL VICTORIA – BUCUREȘTI

123. TINEREȚEA UNEI REGINE de Sil-Vara, rolul Robert
Peel

124. O NUNTĂ CU REPETIȚII, rolul Socrului presupus

125. KONTUȘOVKA PALACE, rolul Proprietarului

TEATRUL ATENEULUI – BUCUREȘTI

126. COLONIADE ȘI DELICATESE, rolul Cocordier

ÎN TURNEU CU TRUPA V. CREȚOIU

127. DRACUL de Mihail Sorbul, rolul Costache Guranda

TEATRUL DE STAT – ARAD

128. M-AM NĂSCUT IERI, rolul Harry Blok

129. MINERI de M. Davidoglu, rolul Bălean
 130. NUNTA de M. Davidoglu, rolul Ciclovan
 131. O SCRISOARE PIERDUTĂ DE I.I.Caragiale, rolul
 Cetățeanului turmentat
 132. MEDICUL DE PLASĂ, rolul Inspector general
 133. ARGILĂ ȘI PORȚELAN de Grigulis, rolul Skudra
 134. BĂDĂRANII de C. Goldoni, rolul Lunardo
 135. SACUL CU SURPRIZE de Mark Twain, rolul Hangiul
 136. LUPII ȘI OILE de Ostrovschi, rolul Ciuganov
 137. CU PÂINE ȘI SARE de L.Sebastian, rolul Pandelache
 138. CONFRUNTAREA de Frații Tur

TEATRUL MUNICIPAL – BUCUREȘTI

139. VAD NOU de Maria banuș, rolul secretarul
 140. PĂDUREA de Ostrovschi, rolul I.P. Vosmâbratov
 141. CĂRĂRI LINIȘTITE, rolul Petre vânătorul
 142. OAMENI DE AZI de Lucia Demetrius, rolul chiaburului
 Cotoroiu
 143. LIUBOV IAROVAIA de Trenier, rolul Zacotov
 144. CUI I SE SUPUNE VREMEA de Frații Tur, rolul Kromin
 145. MITREA COCOR de Sonia Filip după Mihail Sadoveanu,
 rolul Ghiță Lungu
 146. LUMINA DE LA ULMI de H. Lovinescu, rolul
 Scriitorului bătrân
 147. AFACERIȘTII de Tudor Șoimaru, rolul Teofil
 148. ARCUL DE TRIUMF de Aurel Baranga, rolul Fanache
 Verzea
 149. DRAGOSTE ÎN ZORI DE ZI, rolul Ivan Negrici
 150. RĂZVAN ȘI VIDRA de B.P.Hașdeu, rolul Boier Sbierea
 151. SĂ NU SPUI O VORBĂ MARE de A. de Musset, rolul
 Van Buk

TEATRUL NAȚIONAL – BUCUREȘTI

152. CETATEA DE FOC de Mihail Davidoglu, rolul Petre
 Ajorca
 153. PATIMA DE SUB ULMI de Eugene O'Neill, rolul Cabot
 Ephraim

TEATRUL C.F.R. GIULEȘTI – BUCUREȘTI

154. MIREASA DESCULȚĂ de Sütö Andras, rolul Cociș

TEATRUL DE STAT BOTOȘANI

155. EMINESCU de Mircea Ștefănescu, rolul Ion Creangă

TEATRUL REGIONAL – BUCUREȘTI

156. TRENUL BLINDAT 14-69 de Vsevolod Ivanov, rolul Verșinin

TEATRUL DE COMEDIE – BUCUREȘTI

157. PRIETENA MEA PIX de V.Em.Galan, rolul Mastacan

158. NUNTĂ LA CASTEL de Sütö Andras, rolul Madararaș

159. CASA INIMILOR SFĂRÂMATE de G.B. Shaw, rolul Căpitan Shotover

160. PROCESUL DOMNULUI CARAGIALE de Mircea Ștefănescu, rolul unui jurat

TEATRUL MUNICIPAL – BUCUREȘTI

161. CANIOTA de E. Labiche, rolul Champbourcy

162. SFÂNTU MITICĂ BLAJINU de Aurel Baranga, rolul Mitică Blajinu

163. LIVADA CU VIȘINI de A. Cehov, rolul Pișcik Simeonov Borisovici

164. LUCEAFĂRUL de Delavrancea, rolul Mogârdici

165. NOAPTEA E UN SFETNIC BUN de Al. Mirodan, rolul Ceteraș

166. VULPEA ȘI STRUGURII de G. Figueiredo, rolul Esop

167. OMUL CU ARMA de N. Pogodin, rolul Șadrin

168. VLAICU ȘI FECIORII SĂI de Lucia Demetrius, rolul Vlaicu

169. ÎNTOARCEREA de Mihai Beniuc, rolul Dănilă Bulz

170. AZILUL DE NOAPTE de Maxim Gorki, rolul Luca

171. OMUL CARE ADUCE PLOAIE de Richard Nash, rolul Tatălui

172. RECOLTA DE AUR de Aurel Baranga, rolul Preotul satului

173. TREI GENERAȚII de Lucia Demetrius, rolul Ioniță judecătorul

174. HORIA de Mihail Davidoglu, rolul Vizitiul

175. TAKE, IANKE ȘI CADÂR de V.I. Popa, rolul lui Take

176. CE FEL DE OM EȘTI TU? De Ana Novak, rolul Ianoș Madaraș

177. STRIGOII de H.Ibsen, rolul tâmplarului Engstrand

178. INTRIGĂ ȘI IUBIRE de Schiller, rolul Miller

179. IUBIRE PENTRU IUBIRE de W. Congreve, rolul Sir Simpson Legend

TEATRUL NAȚIONAL – IAȘI

180. O NOAPTE FURTUNOASĂ de I.L.Caragiale, rolul jupân Dumitrache pentru sărbătorirea actorului N. Veniaș

TEATRUL T.V.

181. ARTA COMEDIEI de Eduardo de Filippo, rolul Parohul

182. LADA de Ion Sava, Prologul

TEATRUL MIC – BUCUREȘTI

183. AMINTIREA A DOUĂ DIMINEȚI DE LUNI de Arthur Miller, rolul Guss.

Ștefan Ciobotărașu - *Lupeni*

TEATRU NAȚIONAL RADIOFONIC

Baltagul piesă de teatru

autor: Mihail Sadoveanu

Actor:

Emanoil Petrut

Nicky Atanasiu

Sandu Sticlaru

Ion Manu

Alexandru Giugaru

George Calboreanu

Stefan Ciubotarasu

Colea Rautu

Eliza Petrăchescu

Dumitru Furdui

Stefan Mihailescu-Braila

Mihai Mereuță

Regia muzicală: Romeo

Chelaru

Regizor: Constantin

Moruzan

Criză în barou comedie

Actor:

Toma Caragiu

Stefan Ciubotarasu

Producător: Domnica Țundrea

Regizor: Elena Negreanu

Hanul Ancuței adaptare dramatică

autor: Mihail Sadoveanu

Actor:

Costache Antoniu

Stefan Ciubotarasu

George Calboreanu

Eugenia Popovici

Amza Pellea

Toma Caragiu

Colea Rautu

Coca Andronescu

Ion
adaptare dramatică

autor: Liviu Rebreanu
Actor:
Ion Marinescu
Lucia Mureșan
Silviu Stănculescu

Coca Andronescu
Stefan Ciubotarasu
Mihai Mereuță
Regizor: Paul Stratilat

În pană
adaptare dramatică

Actor:
Ion Manu
Stefan Ciubotarasu
Fory Etterle
Ion Henter

Carmen Stănescu
Dem Savu
Adaptare: Cristian Munteanu
Regizor: Elena Negreanu

Pădureanca
adaptare dramatică

autor: Ioan Slavici
Actor: Stefan Ciubotarasu
Producător: Domnica Țundrea

Regia muzicală: Romeo
Chelaru
Regizor: Paul Stratilat

Take, Ianke și Cadâr
comedie

autor: Victor Ioan Popa
Actor: Stefan Ciubotarasu
Jules Cazaban
Octavian Cotescu
Regizor: Alexandru Toscani

**„Triumful talentului" și „Cadou"
adaptare dramatică**

autor: Ion Luca Caragiale
Actor:

Paul Sava
Aurel Cioranu

Stefan Ciubotarasu
Dumitru Furdui
Carmen Stănescu
Damian Crășmaru
Alexandru Giugaru
Mircea Septilici

Adaptare: Ion Cojar
Regia muzicală: Romeo Chelaru
Producător: Domnica Țundrea
Regizor: Ion Vova

**Ursita
adaptare dramatică**

Actor:
George Calboreanu
Stefan Ciubotarasu
Emil Hossu
Dorin Varga
Candid Stoica
Producător: Domnica Țundrea
Regia muzicală: Nicolae Neagoe

Vlaicu-Vodă

autor: Alexandru Davila
Actor:
Ion Pavelescu
Olga Tudorache
Stefan Ciubotarasu
Regia muzicală: Romeo Chelaru
Adaptare: Mihnea Gheorghiu
Regizor: Constantin Moruzan

BIBLIOGRAFIE

1. Alterescu, Simion: **Actorul și vârstele teatrului românesc**, Editura Meridiane, București, 1980.
2. Caranfil, Tudor: **Dicționar de filme românești**, Editura Litera Internațional, București-Chișinău, 2002.
3. Ciobanu, Mihai; Necula, Petru: **DICȚIONARUL PERSONALITĂȚILOR VASLUIENE**, Editura “Cutia Pandorei”, Vaslui, 2001.
4. Corciovescu, Cristina; Rîpeanu, Bujor T.: **1234 CINEAȘTI ROMÂNI (ghid bio-filmografic)**, Editura Științifică, București, 1996.
5. Leon, Aurel: **Destinul unui artist: Ștefan Ciobotărașu**, Editura Junimea, Iași, 1973.

Ștefan Ciobotărașu: “Credeau despre dânșii cu sunt nemuritori”